

ปัญหาการฝ่าฝืนกฎหมายการค้าน้ำมันตามพระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2543 : กรณีศึกษาผู้ค้าน้ำมันหนีภาษีประเภทบรรจขวด ในจังหวัดสงขลา

Transgression of Fuel Trade Act of BE 2543 (2000): A Case Study of Bottled Fuel Smugglers in Songkla

วรา บุญพันธ์¹

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้เล็งเห็นถึงการใช้บังคับกฎหมายการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง ตามพระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.2543 ของผู้ค้าน้ำมันเชื้อเพลิงหนีภาษีประเภทบรรจขวด ในพื้นที่จังหวัดสงขลา เกี่ยวกับอำนาจในการดำเนินคดี อำนาจจับกุม และการเปรียบเทียบปรับผู้กระทำการฝ่าฝืนกฎหมายของเจ้าหน้าที่รัฐ เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่สรรพสามิต ซึ่งถือเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งปัจจุบันการประกอบธุรกิจการค้าน้ำมันขวดที่นับวันจะมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นและส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศในวงกว้าง

ในการดำเนินการเกี่ยวกับการฝ่าฝืนการค้าน้ำมันเชื้อเพลิงประเภทบรรจขวดตามกฎหมาย โดยมีข้อกำหนดให้ผู้ฝ่าฝืนกฎหมายต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดนั้น แต่ปัญหาที่พบในทางปฏิบัติคือเกิดความคลาดเคลื่อนในเรื่องอำนาจการดำเนินคดีของเจ้าหน้าที่รัฐทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่สรรพสามิต เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง โดยพบว่าข้อกฎหมายหรือบทลงโทษบางข้อมีกระบวนการยุ่งยากต่อการดำเนินคดีหรือการปฏิบัติงานจริงมากที่สุด รองลงมาปัญหาการละเลยในการลงโทษผู้กระทำผิดหรือฝ่าฝืน ส่วนเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานไม่สามารถดำเนินการต่อผู้กระทำความผิด อันเนื่องจากบทลงโทษไม่ชัดเจนน้อยที่สุด และปัจจัยที่มีจำนวนผู้ค้าน้ำมันเชื้อเพลิงประเภทบรรจขวดเพิ่มมากขึ้นเพราะมีความต้องการในตลาดสูงย่อมสามารถทำยอดขายได้จำนวนมากย่อมส่งผลต่อกำไร จึงเป็นสาเหตุให้มีการกระทำการฝ่าฝืนมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงประเภทบรรจขวด

คำสำคัญ: น้ำมันเถื่อน

¹ อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ สงขลา 90110 ประเทศไทย

Abstract

This study examines the enforcement of Fuel Trade Act of BE 2543 (2000) against bottled fuel smugglers in Songkla in terms of litigation, seizing, and charging fines against smugglers who are government officials. For instance, smuggling fuel by police and excise officers affects enforcement of the law. This illegal action gradually increases which finally can affect national economic system in general. The smugglers should be punished according to the set law. However, police officers, excise officers, and governors reported that some items stated in the law are not practical because of their complexities to execute. In addition, there is no clear statement in the law governing punishment of fuel smugglers and high local demand of the bottled fuel resulting in increase attempts of the smuggling.

Key Words: Illegal oil

บทนำ

จากสภาวะปัญหาราคาน้ำมันมีราคาแพงเกิดขึ้นในปัจจุบัน ได้สร้างปัญหาให้แก่ผู้ขายยานพาหนะและผู้ประกอบการธุรกิจเป็นวงกว้างและขยายความเดือดร้อนไปทั่วทั้งประเทศ ประเทศไทยไม่สามารถควบคุมราคาน้ำมันได้ จนทำให้เกิดปัญหาทั้งระบบรัฐบาลก็พยายามหาทางช่วยเหลือโดยกรมพลังงานได้พยายามหาพลังงานทดแทนออกมาใช้ แต่ก็ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหานี้ได้อย่างเป็นรูปธรรม สำหรับในพื้นที่ภาคใต้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากสภาวะราคาน้ำมันแพงทำให้ประชาชนพยายามหาช่องทางเพื่อความอยู่รอดและหนทาง หนึ่งในแนวทางเลือกที่ดีที่สุดได้แก่ การเข้าไปเติมน้ำมันในประเทศที่มีราคาน้ำมันต่ำกว่าประเทศไทย เช่น ประเทศมาเลเซีย จนก่อให้เกิดความวุ่นวายและปัจจัยดังกล่าวส่งผลให้ผู้ประกอบการการค้าน้ำมันเชื้อเพลิงพยายามนำน้ำมันเชื้อเพลิงจากประเทศมาเลเซียเข้าประเทศ ซึ่งภายใต้ระยะเวลาที่ผ่านมาได้มีการพัฒนาเป็นกระบวนการ การนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงหนีภาษี (ซึ่งเป็นน้ำมันที่มีราคาต่ำกว่าราคาน้ำมันในประเทศไทย) จังหวัดสงขลาซึ่งเป็นจังหวัดหนึ่งที่อยู่ติดชายแดนไทย – มาเลเซีย และมีด่านเข้าออกระหว่างสองประเทศ การประกอบการธุรกิจการค้าน้ำมันเชื้อเพลิงหนีภาษีมีมูลค่ามหาศาล ปัจจุบันก่อให้เกิดปัญหาทางเศรษฐกิจ

ปัจจุบันยุทธวิธีในการแพร่ขยายของการค้าน้ำมันหนีภาษี การค้าแบบแฝงลอยเกิดขึ้นทั่วทุกพื้นที่จังหวัดสงขลา ซึ่งพบว่าถนนทุกสาย และทุกซอกตรอกซอย มีการวางจำหน่ายน้ำมันรายย่อยที่เรียกว่า “น้ำมันขวด” แพร่ขยายและกระจายไปทุกพื้นที่ของจังหวัดสงขลา การปรับเปลี่ยนยุทธวิธีจากการจำหน่ายโดยผู้ประกอบการรายใหญ่และมีน้ำมันเชื้อเพลิงจำนวนมากมาเป็นการจำหน่ายโดยผู้ประกอบการรายย่อย โดยลักษณะการแบ่งขายเป็นขวด ๆ วางแผงขายริมฟุตบาทซึ่งได้รับความ

นิยมจากผู้บริโภคเพิ่มมากขึ้น ผู้วิจัยเห็นว่าปัญหาดังกล่าวเป็นประเด็นสำคัญที่จะต้องทำการศึกษาดังสภาพปัญหาและอุปสรรคของมาตรการทางกฎหมายในปราบปรามและควบคุมการจำหน่ายน้ำมันขวด เพื่อหาแนวทางแก้ไขต่อไป

โครงการวิจัยได้ใช้เป็นกรอบเพื่อศึกษามาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการค้าน้ำมันซึ่งจะทำการศึกษากฎหมายจำหน่ายน้ำมันขวดในเขตจังหวัดสงขลา เพื่อนำไปสู่การแสวงหาคำอธิบายของมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการจำหน่ายน้ำมันขวดในเขตจังหวัดสงขลา เป็นการแสวงหาแนวทางการวางกรอบของมาตรการทางกฎหมายในการจำหน่ายน้ำมันขวดในเขตจังหวัดสงขลาแบบยั่งยืนในพื้นที่ อีกทั้งจะทำให้ชาวบ้านที่เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการวิจัย โดยโครงการวิจัยจะต้องวิเคราะห์ออกมาให้เห็นอย่างชัดเจน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัญหาเกี่ยวกับการค้าปลีกน้ำมันเชื้อเพลิงหนีภาษี ประเภทการจำหน่ายน้ำมันขวดในเขตจังหวัดสงขลา
2. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์มาตรการทางกฎหมาย กลไกของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการค้าปลีกน้ำมันเชื้อเพลิง ประเภทการจำหน่ายน้ำมันขวด
3. เพื่อศึกษาสาเหตุ แรงจูงใจ ในการฝ่าฝืนข้อกฎหมายการค้าปลีกน้ำมันเชื้อเพลิง ของผู้ค้าปลีกน้ำมันเชื้อเพลิงหนีภาษี ในเขตจังหวัดสงขลา
4. เพื่อหาข้อเสนอแนะแนวทาง ในการดำเนินการ ปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ และวิธีการปฏิบัติที่เกี่ยวกับมาตรการควบคุมการค้าปลีกน้ำมัน ประเภทการจำหน่ายน้ำมันขวด

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้ค้าปลีกน้ำมันหนีภาษีในจังหวัดสงขลา จำนวน 16 อำเภอ รวมทั้งสิ้น 250 แห่ง และพนักงานสรรพสามิตจำนวน 100 คน ซึ่งเลือกมาโดยวิธีการสุ่มแบบสองขั้นตอน (Two-Stage Random Sampling) และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ค้าปลีกน้ำมันผู้ค้าปลีกน้ำมันหนีภาษีในจังหวัดสงขลา จำนวน 15 ข้อ และแบบสอบถามความคิดเห็นของพนักงานสรรพสามิตที่มีต่อการต่อมาตรการข้อกฎหมายพระราชบัญญัติการควบคุมแลการจำหน่ายน้ำมัน จังหวัดสงขลา จำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .93, .98 ตามลำดับ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ (%), ค่าเฉลี่ย (X) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ด้วยโปรแกรม เอส พี เอส เอส (SPSS)

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง การจัดเก็บภาษีน้ำมัน

การจัดเก็บภาษีของท้องถิ่นหรือเรียกว่าการจัดเก็บรายได้ของท้องถิ่นเกิดจากแนวคิดการกระจายอำนาจ (Decentralization) ที่มีการศึกษากันมานานและมีผู้ให้ความหมายไว้หลายความหมาย

การกระจายอำนาจ (Decentralization) หมายถึง ระบบการบริหารประเทศที่เปิดโอกาสให้ท้องถิ่นต่าง ๆ มีอำนาจในการจัดการดูแลกิจการหลาย ๆ ด้านของตนเอง ไม่ใช่ปล่อยให้รัฐบาลกลางรวมศูนย์อำนาจในการจัดการกิจการแทบทุกอย่างของท้องถิ่น กิจการที่ท้องถิ่นจัดการดูแลมักจะ ได้แก่ ระบบสาธารณสุขูปโภค การศึกษาและวัฒนธรรม การดูแลชีวิต ทรัพย์สินและการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ส่วนกิจการใหญ่ ๆ สองอย่างที่รัฐบาลกลางควบคุมไว้เด็ดขาด คือ การทหารและการต่างประเทศ

แนวคิดที่เรียกว่า บริบททางสังคม (Social Context) ที่มองเห็นความสัมพันธ์ของคนกับสิ่งแวดล้อมรอบตัวเขา คนที่อยู่ห่างไกลจากท้องถิ่นหนึ่งย่อมไม่สามารถเข้าใจท้องถิ่นได้ดีเท่าที่กับคนในท้องถิ่นและแม้จะมีคนบางคนจากท้องถิ่นมีความสามารถในการมองปัญหาของท้องถิ่นอื่นได้ชัดเจน ในที่สุดแล้วการผลักดันให้คนในท้องถิ่นของตนสนใจและรับปัญหาของตนรู้สึกผิดชอบห่วงใยและห่วงหาอาวรณ์ท้องถิ่นของตน ย่อมเป็นเงื่อนไขที่สำคัญยิ่งในการทำให้ท้องถิ่นนั้นมีคนดูแลรักษาปกป้องตลอดไป (นรชิต จิรสิทธิ์ธรรม, 2553)

การปกครองส่วนท้องถิ่น ตามหลักการกระจายอำนาจ คือ การที่รัฐมอบอำนาจการปกครองบางส่วนซึ่งมิใช่อำนาจในทางนิติบัญญัติและมีอำนาจทางตุลาการ แต่เป็นอำนาจในการบริหารหรือจัดทำบริการสาธารณะต่าง ๆ เฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับกองกำลังในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของรัฐให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น โดยมีองค์กรนิติบุคคลที่มีเจ้าหน้าที่ทั้งหมดหรือส่วนใหญ่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนในท้องถิ่นนั้นเป็นผู้ดำเนินการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นอิสระในการปกครองตนเอง ไม่อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ซึ่งหมายถึงการมีอิสระในการบริหารงาน จัดทำกิจกรรมและวินิจฉัยสั่งการได้เองพอสมควรด้วยงบประมาณและเจ้าหน้าที่ของตนเอง ส่วนกลางเพียงแต่กำกับดูแลให้การปฏิบัติหน้าที่เป็นไปตามกฎหมาย เท่านั้น เป็นการเปิดพื้นที่ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง (Political participation) มากขึ้น โดยส่งเสริมให้ประชาชนผู้มีส่วนได้เสียรับทราบ รู้เห็น ยินยอม ในการกำหนดพิจารณาโต้สวนสาธารณะจนถึงขั้นตอนที่นโยบายส่งผลในทางปฏิบัติ (ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร, 2540: เสกสรร ประเสริฐกุล, 2548)

องค์ประกอบสำคัญของการเปลี่ยนแปลงรายได้ท้องถิ่นที่สำคัญ คือ เงินอุดหนุนจากรัฐบาล ซึ่งเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่ก็ยังมีความผันผวนของเงินอุดหนุนแสดงให้เห็นความไม่แน่นอนของนโยบายงบประมาณของรัฐบาลต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งตามเจตนารมณ์ของการจัดเก็บรายได้ อาจกล่าวได้ว่ารัฐบาลมีความพยายามที่จะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บรายได้ของตนเอง เพื่อสามารถจัดหาเงินงบประมาณมาบริหารจัดการองค์กรได้ โดยไม่ต้องพึ่งพิงรัฐบาลตามหลักการกระจายอำนาจและจะได้ไม่ต้องรอรับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลอย่างเดียว

แนวคิด ทฤษฎีในการจัดเก็บภาษีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและความ เป็นมาและกระบวนการของการจัดเก็บภาษีน้ำมันจากการค้ำน้ำมันเชื้อเพลิง

การคลังท้องถิ่น ประกอบด้วย การมีระบบงบประมาณ การมีรายได้และรายจ่ายท้องถิ่น จะต้องมียุทธศาสตร์เป็นของตนเอง เพื่อประมาณการรายจ่ายในแต่ละปีซึ่งมีผลโดยตรงต่อการวางแผนการดำเนินงานต่าง ๆ การคลังท้องถิ่นในส่วนที่เกี่ยวกับรายได้นั้นมีความสำคัญต่อการเป็นท้องถิ่นมากเพราะการมีรายได้เป็นของตนเองทำให้ท้องถิ่นสามารถสามารถนำเงินนั้นมาใช้ในการบริหารจัดการสาธารณะได้อย่างอิสระ แต่ในทางกลับกันหากไม่มีรายได้เป็นของตนเองต้องรับเงินจากรัฐ การใช้เงินย่อมถูกควบคุมจากรัฐ ส่งผลให้การดำเนินการเป็นไปตามความต้องการของรัฐไม่ใช่ของประชาชนในท้องถิ่นนั้น

ภาษี (Tax) หมายถึงสิ่งที่รัฐบังคับเรียกเก็บจากราษฎรและนำมาใช้เพื่อพัฒนาสังคมส่วนรวมโดยมิได้มีสิ่งตอบแทนโดยตรงแก่ผู้เสียภาษี

การแบ่งประเภทภาษีหรือการจัดระบบภาษี (Tax System) ที่นิยมใช้ปัจจุบัน มีอยู่สองประเภท (เพิ่มบุญ แก้วเขียว, 2552) ได้แก่

1. ภาษีทางตรง (Direct Tax) เป็นชนิดของภาษีที่ผู้เสียภาษีต้องแบกรับด้วยตนเองอย่างแท้จริงการที่จะผลักภาระภาษีที่ตนมีหน้าที่เสียนั้นไปให้ผู้อื่นรับภาระแทนจะกระทำได้ยาก เช่น ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และภาษีเงินได้นิติบุคคล เป็นต้น

2. ภาษีทางอ้อม (Indirect Tax) เป็นชนิดของภาษีที่ผู้เสียภาษีนั้นสามารถผลักภาระภาษีที่ตนมีหน้าที่ต้องเสียไปให้ผู้อื่นรับภาระแทนตนได้ ซึ่งภาษีชนิดนี้ส่วนใหญ่เป็นภาษีจากสินค้าและบริการโดยผลักภาระการเสียภาษีเข้าไปในราคาสินค้าและให้ผู้บริโภคเป็นผู้รับภาระนั้น ๆ แทน ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสรรพสามิต ภาษีศุลกากร ภาษีสุรภิกษเฉพาะ ภาษีสุรภิกษเฉพาะ เป็นต้น

การจัดเก็บภาษีน้ำมันเชื้อเพลิงเมื่อกรมสรรพสามิตเรียกเก็บภาษีการค้ำน้ำมันแล้ว ให้หักค่าใช้จ่ายตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหาร

ส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 ในอัตราร้อยละ 3 ของเงินภาษีที่เก็บได้แล้วให้ส่งมอบภาษีที่เหลือทั้งจำนวนให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด

ในการจัดเก็บภาษีจะมีพนักงานเจ้าหน้าที่ ได้แก่ นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด และข้าราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดแต่งตั้ง มีหน้าที่ ประเมิน เรียกเก็บภาษี เบี้ยปรับและเงินเพิ่มจากผู้ค้า กรณีที่ผู้ค้าไม่ยื่นแบบรายการพร้อมกับชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือชำระภาษีไม่ถูกต้อง หรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียคลาดเคลื่อนไป และให้มีหน้าที่สอบถามหรือเรียกผู้ค้า หรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หรือสิ่งอื่นที่จำเป็น เพื่อการจัดเก็บภาษีตามข้อบัญญัติ ในการนี้ นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจออกประกาศและระเบียบเพื่อการจัดเก็บภาษีได้

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นผู้ค้าน้ำมันหนีภาษีในจังหวัดสงขลา จำนวน 16 อำเภอ รวมทั้งสิ้น 500 คน และพนักงานสรรพสามิต จำนวน 100 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ค้าน้ำมันหนีภาษีในจังหวัดสงขลา จำนวน 16 อำเภอ รวมทั้งสิ้น 222 แห่ง และพนักงานสรรพสามิต จำนวน 100 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบ 2 ขั้นตอน (Two-Stage Random Sampling) มีขั้นตอน ดังนี้

ประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ใช้ในการศึกษาด้วยความเชื่อมั่น 95% ($\alpha = .05$) ซึ่งเทียบจากตารางขนาดกลุ่มตัวอย่างของยามานะ ปรากฏว่าต้องใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างน้อย 222 แห่ง ดังนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

ขั้นที่ 1 สุ่มผู้ค้าน้ำมันหนีภาษีในแต่ละอำเภอมานโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) มาร้อยละ 40

ขั้นที่ 2 สุ่มเจ้าพนักงานมาโดยวิธีเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

ขั้นที่ 3 ทำการเก็บข้อมูลและเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้ค้าน้ำมันโดยวิธีเลือกแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ดังแสดงในตาราง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ประกอบด้วยแบบสอบถามทั้งหมด 2 ฉบับ คือ

(1) แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ค้าน้ำมันผู้ค้าน้ำมันหนีภาษีในจังหวัดสงขลา จำนวน 15 ข้อ

(2) แบบสอบถามความคิดเห็นของเจ้าพนักงานที่มีต่อการต่อมาตรการขอกฎหมายเกี่ยวกับการค้าน้ำมันเชื้อเพลิงหรือการควบคุมและการจำหน่ายน้ำมันจังหวัดสงขลา จำนวน 15 ข้อ โดยแต่ละฉบับมีรายละเอียดดังนี้

3. วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

(1) กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบสอบถาม เพื่อสร้างแบบทดสอบตามโครงสร้าง

(2) ศึกษาทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการใช้น้ำมันหนีภาษี

(3) สร้างแบบสอบถามสร้างแบบสอบถามแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ค้าน้ำมันผู้ค้าน้ำมันหนีภาษีในจังหวัดสงขลา จำนวน 15 ข้อ และแบบสอบถามความคิดเห็นของเจ้าพนักงานที่มีต่อการต่อมาตรการขอกฎหมายพระราชบัญญัติการควบคุมและการจำหน่ายน้ำมัน จังหวัดสงขลา จำนวน 15 ข้อ

(4) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสร็จเรียบร้อยแล้วและตรวจสอบความถูกต้อง ปรับปรุงข้อคำถาม ปรับปรุงภาษาที่ใช้ ให้เหมาะสม และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญหรือที่ปรึกษา จำนวน 3 ท่าน

(5) นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมของข้อคำถามจากผู้เชี่ยวชาญหรือที่ปรึกษามาแก้ไขและปรับปรุงให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

(6) จัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับ กลุ่มตัวอย่าง

4. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

(1) ผู้วิจัยจะดำเนินการการศึกษารวบรวมมาตรการทางกฎหมายและทบทวน ปัญหาข้อบกพร่อง ช่องโหว่ทางกฎหมาย ตามพระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.2543 จากทฤษฎีและมาตรฐานปฏิบัติ ตลอดจนเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(2) การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) ผู้วิจัยได้เดินทางเข้าไปในแหล่ง ในแต่ละพื้นที่ที่มีการจำหน่ายน้ำมันหนีภาษีในอำเภอหาดใหญ่

(3) การสำรวจพื้นที่ที่มีการจำหน่ายน้ำมันหนีภาษี ผู้วิจัยได้เดินทางเข้าไปในแต่ละพื้นที่ที่มีการจำหน่ายน้ำมันหนีภาษีจังหวัดสงขลาใน 16 อำเภอ

(4) การสัมภาษณ์ (Interview) โดยใช้การสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured interview) ขั้นตอนนี้ผู้วิจัยใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการพูดคุยซักทหาย สนทนาเรื่องทั่วไป ตลอดจนแรงจูงใจ ของการจำหน่ายน้ำมันหีภาชีจังหวัดสงขลาใน 16 อำเภอ

(5) แบบสอบถาม (Questionnaires Observation) ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่จำหน่ายน้ำมันหีภาชี ในจังหวัดสงขลา จำนวน 250 แห่ง และเก็บข้อมูลแบบสอบถาม จากเจ้าพนักงาน จำนวน 100 คน ด้วยตนเอง

(6) การวิเคราะห์บทบัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการค้ำน้ำมันประเภทบรรจุขวด จากเอกสารที่ค้นคว้ามาได้

ผลการวิจัย

จากการสำรวจผู้เกี่ยวข้องกับการค้ำน้ำมันเชื้อเพลิงประเภทบรรจุขวด

1. การสำรวจสอบถามตัวแทนจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.2543: กรณีศึกษาผู้ค้ำน้ำมันหีภาชีในจังหวัดสงขลา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1.1 ด้านระยะเวลาจำหน่ายน้ำมัน ผู้จำหน่ายส่วนใหญ่จำหน่ายมาเป็นระยะเวลา 9 -11 เดือน สูงสุด คิดเป็นร้อยละ 21.2 รองลงมาจำหน่ายน้ำมันเป็นระยะเวลา 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.8

1.2 ด้านสาเหตุที่เลือกจำหน่ายน้ำมันหีภาชีเพราะลูกค้าให้ความสนใจสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 82.0 รองลงมาเลือกจำหน่ายเพราะมีช่องทางในการจำหน่ายและได้ราคาสูง คิดเป็นร้อยละ 11.2

1.3 ด้านราคาที่จำหน่ายเริ่มต้นจำหน่ายสูงกว่า 30 บาทสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 86.1 รองลงมาราคา 30 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.6

1.4 ด้านสถานที่รับน้ำมันหีภาชีมาจำหน่ายโดยวิธีใด ส่วนใหญ่มีตัวแทนจำหน่ายจัดส่งถึงบ้าน สูงสุด คิดเป็นร้อยละ 96.4 รองลงมา รับซื้อต่อจากเพื่อน/คนรู้จัก คิดเป็นร้อยละ 3.6

1.5 ด้านเกี่ยวกับคุณภาพของน้ำมันที่วางจำหน่าย ส่วนใหญ่น้ำมันที่จำหน่ายมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก สูงสุด คิดเป็นร้อยละ 100

1.6 ด้านเกี่ยวกับจำนวนจุดที่จำหน่ายน้ำมัน ส่วนใหญ่วางจำหน่าย 2-3 จุด สูงสุด คิดเป็นร้อยละ 98.4 รองลงมาจำหน่าย 3-4 จุด คิดเป็นร้อยละ 1.6

1.7 ด้านความรู้ทราบหรือไม่ว่ามีกฎหมายการค้ำน้ำมันตามพระราชบัญญัติการค้า น้ำมันเชื้อเพลิง ส่วนใหญ่ไม่ทราบ สูงสุด คิดเป็นร้อยละ 88.8 รองลงมา ทราบ คิดเป็นร้อยละ 11.2

1.8 ด้านเคยถูกเจ้าหน้าที่ของรัฐตักเตือน/จับ/ปรับ ในการวางจำหน่ายน้ำมันหีภาซีหรือไม่ โดยส่วนใหญ่เคยถูกจับ/ตักเตือน สูงสุด คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมา ไม่เคย คิดเป็นร้อยละ 0.0

1.9 ด้านทราบรายละเอียดค่าปรับหรือบทลงโทษของผู้จำหน่ายน้ำมันหีภาซีหรือไม่ ส่วนใหญ่ไม่ทราบ สูงสุด คิดเป็นร้อยละ 58.0 รองลงมา ทราบ คิดเป็นร้อยละ 42.0

2. การสำรวจความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่/ผู้ปฏิบัติหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติการค้าจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2543 ในจังหวัดสงขลา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

2.1 เจ้าหน้าที่/ผู้ปฏิบัติหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติการค้าจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2543 ในจังหวัดสงขลา มีความคิดเห็นในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($X=3.95$)

2.2 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่าข้อกฎหมายหรือบทลงโทษบางข้อ มีกระบวนการยุ่งยากต่อการดำเนินคดีหรือการปฏิบัติงานจริงมากที่สุด ($X=4.56$) รองลงมาปัญหาการละเลยในการลงโทษผู้กระทำผิดหรือฝ่าฝืน ($X=4.44$) ส่วนเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานไม่สามารถดำเนินการต่อผู้กระทำผิด อันเนื่องจากบทลงโทษไม่ชัดเจนน้อยที่สุด ($X=3.16$)

จากการศึกษาบทบัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวกับการค่าน้ำมันเชื้อเพลิงประเภทบรรจขวด

ผลการวิจัยพบว่าสภาพปัญหาเกี่ยวกับการค่าน้ำมันเชื้อเพลิงหีภาซี ประเภทการจำหน่ายน้ำมันขวดในเขตจังหวัดสงขลาปริมาณผู้จำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงประเภทบรรจขวดเป็นน้ำมันเชื้อเพลิงประเภทน้ำมันเบนซินและได้รับความนิยมและให้การยอมรับจากผู้บริโภคจำนวนมาก โดยเฉพาะกลุ่มผู้ใช้รถมอเตอร์ไซด์ และรถยนต์ส่วนตัว ทำให้เกิดกระแสการจำหน่ายน้ำมันประเภทบรรจขวดนำมาออกวางจำหน่ายเป็นจำนวนมาก จากการสำรวจพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้ค่าน้ำมันประเภทบรรจขวดถึงสาเหตุที่เลือกจำหน่ายน้ำมันหีภาซีประเภทบรรจขวดเพราะลูกค้าให้ความสนใจสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 82.0 รองลงมาเลือกจำหน่ายเพราะมีช่องทางในการจำหน่ายและได้ราคาสูง คิดเป็นร้อยละ 11.2 แสดงให้เห็นว่าตัวชี้วัดในการตัดสินใจสำคัญ คือพฤติกรรมการต้องการของผู้บริโภคเป็นสำคัญ เพราะถ้ามีความต้องการในตลาดสูงย่อมสามารถทำยอดขายได้จำนวนมากย่อมส่งผลต่อกำไร จึงเป็นสาเหตุให้มีการกระทำการฝ่าฝืนมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการจำหน่าย

ปัจจุบันสภาพปัญหาและแนวทางปฏิบัติ พบว่า

(1) การตั้งแผงวางจำหน่ายน้ำมันประเภทบรรจุขวด บนทางเท้า หรือไหล่ทางติดจราจร เจ้าหน้าที่ต้องกำกับดูแลและแจ้งเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรให้ประกอบกิจการบนที่ดินของตนเอง หรือสถานที่ที่ได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษร

(2) แผงวางจำหน่ายน้ำมันประเภทบรรจุขวดไม่มีอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัย เจ้าหน้าที่ต้องกำกับดูแลและแจ้งเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร

(3) ถ้าหากไม่มีการปฏิบัติตามที่เจ้าหน้าที่ต้องกำกับดูแลและแจ้งเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรภายใน 15 วันให้ทำการเปรียบเทียบปรับ ซึ่งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับมอบอำนาจให้เปรียบเทียบปรับได้ในกรณีกำหนดโทษปรับไม่เกิน 100,000 บาท โดยแบ่งออกดังนี้ ครั้งแรก 1,000 บาท ครั้งที่สอง 2,000 บาท ครั้งที่สาม 5,000 บาท ถ้ามีครั้งที่สี่ให้แจ้งความดำเนินคดีหรือตามที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเห็นสมควร

(4) แผงวางจำหน่ายน้ำมันประเภทบรรจุขวดดำเนินการถูกต้องตามกฎหมายขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นควรออกใบรับรองจากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

ปัญหาที่เกิดจากการตั้งแผงวางจำหน่ายน้ำมันประเภทบรรจุขวด เช่น การเกิดอุบัติเหตุรถชนกรณีที่ซื้อขายบนทางเท้า หรืออาจเกิดเพลิงไหม้ หรืออาจได้รับน้ำมันปลอมไม่ได้มาตรฐานก่อให้เกิดความเสียหายแก่เครื่องยนต์

ปัญหาข้อกฎหมาย (มาตรการทางกฎหมาย กลไกของกฎหมายที่เกี่ยวกับการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง ประเภทการจำหน่ายน้ำมันขวด)

การศึกษาวิจัยพบว่า การจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงประเภทบรรจุขวดจึงไม่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2543 จึงไม่สามารถควบคุมการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงประเภทขวดได้ แม้น้ำมันขวดนั้นจะเป็นน้ำมันเชื้อเพลิงหนึ่ภาษีก็ตาม ที่ผ่านมัจังหวัดสงขลามีการกำหนดนโยบายเรื่องแนวทางปฏิบัติการแก้ไขปัญหาการขายน้ำมันขวดและน้ำมันหลอดแก้ว เพื่อกำกับดูแลความปลอดภัยและลดช่องว่างทางการค้าน้ำมันเถื่อนโดยอาศัยพระราชบัญญัติการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2542 การกำหนดนโยบายของจังหวัดสงขลาดังกล่าวเป็นการยืนยันว่าการจำหน่ายน้ำมันประเภทบรรจุขวดไม่เป็นความผิดตามกฎหมายสามารถทำการค้าขายได้อย่างปกติเหมือนสินค้าอื่น ๆ ทั่วไป แต่ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด ดังนี้

(1) เก็บน้ำมันชนิดไวไฟมาก (เบนซิน) ได้ไม่เกิน 120 ลิตร

(2) เก็บน้ำมันชนิดไวไฟปานกลาง (น้ำมันก๊าด) ได้ไม่เกิน 227 ลิตร (1 ถัง)

(3) เก็บน้ำมันชนิดไวไฟน้อย (น้ำมันดีเซล, น้ำมันเครื่อง) ได้ไม่เกิน 454 ลิตร (2 ถัง) การกำหนดสถานที่เก็บและจำหน่ายต้องมีถังดับเพลิงขนาดไม่น้อยกว่า 6.8 กิโลกรัม จำนวน 1 เครื่อง ทราบดีไม่น้อยกว่า 20 ลิตร และต้องมีป้ายเตือนอันตรายไว้ด้วย ผู้ใดประกอบกิจการและไม่ปฏิบัติตามกฎหมายมีโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ ได้แก่

(1) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งซึ่งได้รับการถ่ายโอนภารกิจและได้รับมอบอำนาจในการกำกับดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายและตามแนวทางที่กำหนด และต้องรายงานผลแก่จังหวัดทุกเดือน

(2) สำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัด ส่งเสริม สนับสนุน กำกับดูแลการปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

(3) เจ้าหน้าที่ตำรวจทุกสถานีตำรวจภูธรสนับสนุนและปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดหรือให้ความร่วมมือกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในการจับกุมผู้กระทำความผิดและเปรียบเทียบปรับ ซึ่งมีผลทำให้คดีอาญาระงับตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 37 หรือดำเนินคดีต่อไป

(4) สำนักงานพลังงานจังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการบริหารจัดการข้อมูลการประกอบกิจการให้เป็นไปตามกฎหมาย การกำหนดแนวทางการดำเนินงาน การประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำเสนอผลการดำเนินงานให้จังหวัดทราบ

การศึกษาวិชาญปัญหาการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2543 ในกรณีการจำหน่ายน้ำมันหีภาชีประเภทบรรจขวดนั้น พบว่าในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการค้าน้ำมันเชื้อเพลิงหีภาชีประเภทบรรจขวด

ประการแรก ตามพระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2543 ไม่มีบทบัญญัติใดห้ามมิให้มีการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงประเภทบรรจขวด หรือการควบคุมการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงประเภทบรรจขวด จึงเป็นการยากที่จะพิสูจน์ว่าน้ำมันที่วางจำหน่ายเป็นน้ำมันหีภาชีหรือไม่ เพราะไม่มีกฎหมายห้ามจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงประเภทบรรจขวดแต่อย่างใด จึงมีจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงประเภทบรรจขวดที่วางจำหน่ายที่ไม่ใช่้ำมันหีภาชีเช่นกัน โดยเฉพาะในหมู่บ้าน ชุมชนทั่วไป

ประการที่สอง การตรวจสอบคุณภาพน้ำมันกระทำได้ยากและไม่สามารถดำเนินการได้ทันทีทันใด

ประการที่สาม เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการค้าน้ำมันเชื้อเพลิงหีภาชีเป็นอำนาจทั่ว ๆ ไป ไม่ชัดเจน และการดำเนินการตามหน้าที่จะต้องกระทำการโดยชอบด้วยกฎหมายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ดังนั้นการดำเนินการจึงมุ่งเป้า

ที่ผู้จำหน่ายรายใหญ่มากกว่าผู้จำหน่ายน้ำมันหีภาชีประเภทบรรจุขวดเพราะไม่คุ้มค่า จึงเป็นช่องว่างก่อให้เกิดผู้จำหน่ายน้ำมันหีภาชีประเภทบรรจุขวดเพิ่มมากขึ้น

ดังนั้น ผู้จำหน่ายน้ำมันหีภาชีประเภทบรรจุขวดนั้นทราบดีที่พวกเขาใช้น้ำมันไม่เกินปริมาณที่จังหวัดกำหนดและไม่วางแผนจำหน่ายบนไหล่ทาง บนทางเท้าหรือกีดขวางทางจราจร และอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัย ผู้จำหน่ายน้ำมันหีภาชีประเภทบรรจุขวด จึงเป็นเรื่องยากที่จะถูกดำเนินคดี และเมื่อมีความต้องการทางตลาดสูงการลงทุนจึงคุ้มค่าที่จะเสี่ยงกับการถูกดำเนินคดี

ปัญหาที่เกิดจากการตั้งแผงวางจำหน่ายน้ำมันประเภทบรรจุขวด เช่น การเกิดอุบัติเหตุรถชนกรณีที่ซื้อขายบนทางเท้า หรืออาจเกิดเพลิงไหม้ หรืออาจได้รับน้ำมันปลอมไม่ได้มาตรฐานก่อให้เกิดความเสียหายแก่เครื่องยนต์

การศึกษานี้แสดงให้เห็นแรงจูงใจในการฝ่าฝืนข้อกฎหมายการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง ของผู้ค้าน้ำมันเชื้อเพลิงหีภาชี ในเขตจังหวัดสงขลา จากแนวทางปฏิบัติเป็นการดำเนินคดีต่อผู้ประกอบการเท่านั้น จึงไม่อาจปราบปรามผู้ประกอบการจำหน่ายน้ำมันหีภาชีประเภทบรรจุขวดได้ เพราะกำลังซื้อจำนวนมากผู้จำหน่ายจึงมีแรงจูงใจวางจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงทั่วไป โดยยินยอมเข้าเสี่ยงกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่เพื่อแลกกับผลกำไรที่ตัวเองได้รับ ซึ่งมีมากกว่าค่าปรับและโทษที่จะได้รับ ส่งผลให้ปัจจุบันยังคงมีผู้ประกอบการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงประเภทบรรจุขวดเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากทั่วพื้นที่จังหวัดสงขลา

สรุป

ผู้ศึกษาวิจัยพบว่าเมื่อจังหวัดสงขลาวางมาตรการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2542 กำหนดบทลงโทษสำหรับผู้ประกอบการที่ไม่ปฏิบัติตาม แต่การมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่ไม่ระบุเฉพาะเจาะจงจึงก่อให้เกิดความคลั่งในทางปฏิบัติและอาจก่อให้เกิดการเรียกรับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ได้ และผู้ซื้อน้ำมันประเภทดังกล่าวก็ต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้จำหน่ายและมีโทษเสมอกัน เช่น กรณีพระราชบัญญัติยาเสพติด แต่การกำหนดโทษผู้ซื้ออาจเป็นการลงโทษต้องกระทำเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม (fairness) ตามหลักว่าการจะให้กฎหมายมีผลคุ้มครองประโยชน์สุขแก่ส่วนรวม คนทุกคนจะต้องเคารพ และปฏิบัติตามกฎหมาย การที่ผู้กระทำผิดฝ่าฝืนกฎหมายอาญาแต่ละครั้ง เท่ากับว่าผู้กระทำผิดเขาเปรียบบุคคลอื่นที่เชื่อฟังกฎหมาย บุคคลที่ละเมิดกฎหมายจะต้องถูกดำเนินคดี และผู้ที่ได้เปรียบจากการฝ่าฝืนกฎหมาย จะต้องถูกลงโทษ ด้วยเหตุนี้ การลงโทษแก่ผู้กระทำผิด จึงควรมีความรุนแรงเทียบเท่ากับความได้เปรียบที่ผู้กระทำได้รับการฝ่าฝืนกฎหมายนั้น โดยถือว่า

ผู้กระทำผิดได้ง่ายขึ้นอันเกิดจากการทำผิดให้แก่คนทุกคนที่เชื่อฟังกฎหมาย ซึ่งเป็นสมาชิกในสังคมนั้น และเมื่อจ่ายแล้วเขาก็กลับคืนสู่สังคมในฐานะที่เป็นพลเมืองดี และมีฐานะเท่าคนอื่น ในความเห็นของผู้วิจัยมองว่าการลงโทษก่อให้เกิดผลดีอันเกิดจากการลงโทษเพราะทำให้อาชญากรรมลดลงได้

รัฐบาลต้องกำหนดมาตรการปราบปรามผู้ลักลอบนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงและผู้ค้าน้ำมันเชื้อเพลิงที่นำส่งกระจายไปตามพื้นที่ต่าง ๆ ถ้ามาตรการนี้ใช้ได้ผลการจำหน่ายน้ำมันหีนภาชีประเภทบรรจขวดก็จะเลิกไปโดยปริยาย

ปัญหาที่พบ คือไม่มีกฎหมายบัญญัติเรื่องการควบคุมการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงประเภทบรรจขวด จึงเห็นว่าควรเพิ่มเติมบทบัญญัติในพระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2543 ให้มีบทบัญญัติชัดเจนในการควบคุมการค้าน้ำมันเชื้อเพลิงประเภทขวดเกี่ยวกับการขออนุญาตจำหน่าย การเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงก่อนจำหน่าย และต้องกำหนดว่าผู้จำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงประเภทขวดจะต้องซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงจากสถานีจำหน่ายน้ำมันเท่านั้น และต้องมีบทกำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนให้สูงกว่ากฎหมายปัจจุบัน และบัญญัติให้มีเจ้าหน้าที่ของรัฐเพียงหน่วยงานเดียวในการดำเนินการควบคุมและจับกุมผู้กระทำการฝ่าฝืน

เอกสารอ้างอิง

ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร.(2540). *ขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัย

และผลิตตำรามหาวิทยาลัยเกริก.

นรชิต จิรสิทธิ์ธรรม.(2553). โปสต์โมเดิร์นกับเศรษฐศาสตร์ : บทวิเคราะห์สมมุติฐาน

ความมีเหตุผลทางเศรษฐศาสตร์, วิชาษา.

เพิ่มบุญ แก้วเขียว.(2552). *การไล่สายทางกฎหมายภาษีสรรพากร*. กรุงเทพฯ:

วิทย์พัฒน์.

วิทยาลัยการจัดการสังคม, 2549, ต้นทุนทางชุมชนประชาธิปไตย

เสกสรร ประเสริฐกุล.(2548). *การเมืองภาคประชาชนในระบอบประชาธิปไตย*.

กรุงเทพฯ: อัมรินทร์พรินติ้ง.